

FORTIDSMINNEFORENINGEN

Oslo og Akershus avdeling

Oslo kommune
Plan- og bygningsetaten
postmottak@pbe.oslo.kommune.no

Referanse:
201714401

Vår saksbehandler:
Sten Sture Larre/Peder Valle

Saksnr:
15/21

Dato:
24.05.2021

KLAGE PÅ VEDTAK I REGULERINGSSAK FOR BRYNSBAKKEN, PBE REF. 201714401

Vi viser til Oslo bystyes vedtak av 24.03.2021 om detaljregulering med konsekvensutredning for Brynsbakken (PBE ref. 201714401). Vedtaket påklages herved på grunn av saksbehandlingsfeil.

Etter forvaltningsloven § 17 første ledd skal forvaltningsorganet påse at saken er så godt opplyst som mulig før vedtak treffes. Etter en gjennomgang av saken, er vi av den oppfatning at saken ikke ble godt nok utredet før vedtak, og at dette kan ha påvirket vedtakets innhold (jfr. forvaltningsloven § 41). Vernehensyn har blitt tilsidesatt uten en tilstrekkelig vurdering. Særlig understrekes dette av merknadene som kom frem under den politiske behandlingen av reguleringsforslaget. At forslagstiller har tidsnød, kan ikke sette til side lovpålagte krav til saksbehandlingen. Vi mener feilene medfører at vedtaket er ugyldig.

Fortidsminneforeningen uttalte seg 18.09.2018 ved offentlig ettersyn av planprogrammet. Vi uttalte da blant annet følgende om verneverdien av bebyggelsen og hvilke alternativer som må utredes i det videre planarbeidet:

Enebakkveien er et gammelt veifar som er kjent fra middelalderen. Enebakkveien 38-60 er regulert til spesialområde bevaring. Bebyggelsen består for en stor del av små bolighus i tre fra 1850-tallet. Gatestrekningen er spesiell med enhetlig småskala bebyggelse mot gateløpet, og med bakbygninger av senere dato.

Fortidsminneforeningen mener at denne gatestrekningen har stor verdi og at vernet som er nedfelt i reguleringsbestemmelsen må opprettholdes. Særlig er det viktig at de små trehusene vernes. Rekken med arbeiderboliger utgjør samlet sett et historisk nabolag. Vern av disse bør fortrinnsvis skje der bygningene står i dag.

Da trehusene er bygd med laftekasser er flytting også mulig. Man kan da flytte husrekken midlertidig mens jernbanelinjene bygges, for så å flytte dem tilbake til opprinnelig plassering. En annen mulighet er å finne en permanent ny plassering for trehusene, fortrinnsvis i nærområdet på Vålerenga. En mulig plassering er i søndre del av Vålerenga-parken hvor de vil ramme inn parken uten å ta utsikt eller fremstå som fremmedelement. Vi ber derfor om at det videre planarbeidet primært vurderer vern på stedet, alternativt flytting av husrekken til et annet sted i nærområdet.

Det burde vært utredet minst et alternativ som ivaretar det historiske trehusmiljøet på samme plassering som i dag slik Byantikvaren har tatt til orde for. Sekundært også et alternativ som bevarer husene på en rekke på en annen plassering i nærområdet. Etter forskrift om konsekvensutredninger § 19 andre ledd skal konsekvensutredningen blant annet inneholde en utredning av relevante og realistiske alternativer. Videre heter det i bestemmelsen at «Valget skal begrunnes mot de ulike alternativene, og sammenligninger av virkningene for miljø og samfunn av de ulike alternativene skal fremgå». Vi kan ikke se at dette er gjort i saken.

Et alternativ benevnt «8A1» ser ut til å ikke ha blitt utredet videre da Bane NOR ikke anså at heller 8A1 gjorde det mulig å bevare bebyggelsen. Vi har fått opplysninger om at «Teknisk Hovedplan» har

lagt til grunn at bevaring allikevel er mulig med 8A1. Til tross for dette inneholdt planprogrammet kun en løsning som medfører fjerning av den verneverdige bebyggelsen. Spesielt skjerpene er det at bygningsmiljøet var regulert til spesialområde bevaring, og at man derfor klart burde ha utredet alternativer med bevaring som premiss. Under det offentlige ettersynet til planprogrammet kom det også inn en rekke innspill om at det må utredes løsninger for lokk over sporområdet. Bane NOR ønsket heller ikke å gå videre med et slikt alternativ. Senere i prosessen så det ut som lokkløsning likevel var gjennomførbart, men at tidsplanen ble en vesentlig faktor som førte til at dette ikke velges av kommunen.

Planmyndigheten fastsetter planprogrammet og har et ansvar for at saken blir tilstrekkelig opplyst. Plan- og bygningsetaten (PBE) skulle derfor gjort en selvstendig vurdering av om kravene til utredning var oppfylt. I stedet er i stor grad forslagstillers vurderinger lagt til grunn. Manglende utredning av bevaringsalternativ kommenteres blant annet av Byantikvaren i referat av 08.12.2020 fra møte med PBE: «Byantikvaren holder på sin anbefaling om å bevare alle de 8 verneverdige husene. Byantikvaren har etterlyst forslag til bevaring av alle husene gjennom hele prosessen, og er kritiske til at løsningen kommer først nå, lenge etter offentlig ettersyn og kort før saken skal sendes politisk behandling. Det gjør det dermed urealistisk for Byantikvaren til å stille med denne løsningen som alternativ».

Kommunen har gjennom uttalelsene under den politiske behandlingen tydelig gitt uttrykk for at saken er mangelfullt utredet og allikevel fattet vedtak i reguleringsaken. Saken burde blitt sendt tilbake for utredning av alternative løsninger som bevarer bebyggelsen. Vi ber om at bystyrets vedtak oppheves.

Med vennlig hilsen

Mari Finne
Fortidsminneforeningen, Oslo og Akershus avdeling

Kopi: Byantikvaren, postmottak@bya.oslo.kommune.no